

Panium – nummer seksten

Endens tid

Jeff Pippenger

2026-02-19

Daniel elleve innledes med å introdusere Donald Trump som den siste presidenten i det sjette riket i Bibelens profeti. I Kyros' tredje år, som er der synet begynte i kapittel ti, blir dette utfyllt i det første verset av kapittel elleve med ordet «også».

Også jeg stod opp i det første året av mederen Dareios for å styrke og verne ham. Daniel 11:1.

Gabriel er nøye med å gå tilbake til Dareios og knytte ham til Kyros idet han begynner sin framstilling i kapittel elleve. Kapittel ti fortsetter som ett syn helt fram til det siste verset i kapittel tolv, og det begynner i Kyros' tredje regjeringsår.

I Kyros', Persias konges, tredje regjeringsår ble et ord åpenbart for Daniel, han som ble kalt Beltsasar; og ordet var sant, men den fastsatte tid var lang; og han gav akt på ordet og fikk forståelse av synet. Daniel 10:1.

Darius utgjør sammen med Kyros symbolet på medernes og persernes todelte nasjon, og representerer den todelte makt av republikanisme og protestantisme i De forente stater; således representerer de det todelte symbolet på endetiden. Fødslen av Aron og Moses markerte endetiden for Abrahams fire hundre år lange profeti ved begynnelsen av det gamle Israel; slik representerte også fødslen av døperen Johannes og Kristus de to veimerker for endetiden ved slutten av det gamle Israel. Jesus illustrerer alltid enden med begynnelsen.

Darius og Kyros representerer sammen det veimerket som fremstilles som endetiden, da de sytti årene i fangenskap i Babylon tok slutt.

«Guds menighet på jorden var like sannelig i fangenskap i denne lange perioden med nådeløs forfølgelse som Israels barn var holdt fanget i Babylon under landflyktighetstiden.» Prophets and Kings, 714.

Darius og Kyros er et forbilde på årene 1798 og 1799 og representerer endetiden, da det parallelle fangenskapet for det åndelige Israel i det åndelige Babylon tok slutt. 1798 markerte enden på pavedømmets politiske system, framstilt som et dyr, som Romas skjøge red på.

Så førte han meg bort i ånden ut i ørkenen; og jeg så en kvinne sitte på et skarlagenrødt dyr, fullt av bespottelige navn, med sju hoder og ti horn. Åpenbaringen 17:3.

Napoleon gjorde ende på dyrets liv i 1798, og i 1799 døde kvinnen som red på dyret, i eksil. I 1989 var både Ronald Reagan og George Bush den eldre presidenter, noe som markerer endetiden i 1989. Darius og Kyros representerer Reagan og Bush den eldre. Vers to sier:

Og nå vil jeg kunngjøre deg sannheten. Se, det skal ennå framstå tre konger i Persia; og den fjerde skal være langt rikere enn dem alle; og ved sin makt, gjennom sin rikdom, skal han hisse

opp alle mot Grekenlands rike. Daniel 11:2.

Vekkelse

Darius var Reagan, Kyros var Bush den eldre, og de tre som fulgte etter Kyros, var Clinton, Bush den yngre, Obama Splitteren, og den fjerde og «langt rikere» presidenten, som egget opp globalistene i Grekenland, var Trump. Ordet «egge opp» betyr å vekke. Da Trump kunngjorde sitt kandidatur i 2015, ble globalistene, som Joel identifiserer som «hedninger», vekket.

La hedningefolkene vekkes og dra opp til Josafats dal! For der vil jeg sitte til doms over alle hedningefolkene rundt omkring. Sving sigden, for høsten er moden. Kom, stig ned! For vinpressen er full, karene flyter over. For deres ondskap er stor. Skarer på skarer i avgjørelsens dal! For Herrens dag er nær i avgjørelsens dal. Joel 3:12–14.

Når «hedningene» vekkes, er «Herrens dag nær» i Josafats dal. «Josafat» betyr Jehovas dom; og dalen kalles også avgjørelsens dal. Fra og med 2015 vil «multene» på planeten jorden begynne å bevege seg inn i de forskjellige knippene som er beredt for hver unnskyldning mennesker gir for ikke å beslutte å tjene Gud. Ved 11. september begynte dommen over de levende, og i 2015 kunngjorde Trump at han ville søke presidentskapet. Ved 11. september begynte den første fasen av senregnet å falle, og senregnet er det som bringer avlingen til fullmodenhet, og i 2015, fjorten år inn i regnet som frembringer den modne høsten, lyder Joels bok advarselen om at når Donald Trump «setter Grekenlands rike i bevegelse», eller som Joel sier, når Trump «vekker hedningene i 2015», begynner høsten på planeten jorden å modnes.

Det er viktig å erkjenne at den første sannheten som nevnes i Daniel elleve, er Donald Trumps profetiske rolle. Det første riket i Bibelens profeti som fremstilles i Daniels bok, er Babylon. Forestill deg fortellingen om Babylon i Daniels bok dersom Nebukadnesar ikke var tatt i bruk av Inspirasjonen for å etablere en profetisk modell. Det sjette riket i Bibelens profeti er ufullstendig uten vitnesbyrdet fra den siste herskeren i det riket. Loven om første omtale fastslår betydningen av Trump som et symbol av grunnleggende betydning i synet som Daniel mottok på den tjuende dagen etter at han hadde fastet i tre uker.

Men fyrsten over Perserriket stod meg imot i enogtjue dager; men se, Mikael, en av de fremste fyrstene, kom meg til hjelp, og jeg ble der hos kongene i Persia. Nå er jeg kommet for å la deg forstå hva som skal hende ditt folk i de siste dager; for synet gjelder ennå mange dager. Daniel 10:13, 14.

Synet i kapittel elleve illustrerer hva som rammer Guds folk i de siste dager, og at Trump som De forente staters leder, og deretter De forente nasjoners, er en sannhet som har evige konsekvenser knyttet til å forstå eller ikke forstå denne sannheten. Denne sannheten var så viktig for Gabriel å formidle til Daniel at Daniel i vers fjorten nedtegner, ut fra det lys som ble gitt av engelen Gabriel, at det er «røverne av ditt folk» som stadfester synet. Det er umulig å følge Donald Trumps bevegelser i profetien på rett måte uten å bruke Roma som mønster for å kjenne igjen Trumps fotspor gjennom den profetiske historien i Daniel elleve.

Trump, som et symbol på De forente stater i søndagslovens tidsperiode, danner et bilde av dyret, og ved å gjøre dette ærer han dyret; således er det et bilde av dyret, og også et bilde til ære for dyret. I Åpenbaringen 17 er pavedømmet den åttende, som er av de sju, og Donald Trump er den åttende presidenten siden Reagan ved endens tid i 1989, men han er også den sjette, hvilket betyr at han er den åttende som er av de sju.

I Åpenbaringen sytten blir Johannes i vers tre ført ut i ørkenen, hvor han ser skjøgen sitte på et dyr. Skjøgen er blitt identifisert av alle større protestantiske kirkesamfunn som den katolske kirke, selv om de alle i de siste dager benekter sine grunnleggende trosoppfatninger. Den romerske kirke var drukken av martyrs blod da Johannes så henne, og hun bar tittelen skjøggers mor. Dette viser at Johannes ble ført frem til 1798, da pavedømmet hadde martyrblood på sine hender, og noen tidligere protestantiske kirker allerede var i ferd med å vende tilbake til det romersk-katolske fellesskap. Fra dette utsiktspunkt så Johannes «syv konger», hvorav fem allerede var falt i 1798, og ett rike eksisterte i 1798, og det riket var De forente stater, men et annet rike, sammensatt av ti konger, skulle komme etter; for i 1798, der Johannes stod, var det sjuende riket ennå ikke kommet. De ti kongene hersker i den time da søndagslovkrisen finner sted, og de blir enige om å gi sitt sjuende rike til dyret fra det femte riket, som hadde fått et dødelig sår i 1798.

Tallet «8» representerer oppstandelse, og pavedømmet er den åttende, som er av de sju, når dets dødelige sår blir leget ved den trefoldige foreningen mellom dragen, dyret og den falske profet, som finner sted ved den snart kommende søndagsloven. I 2020 stjal globalistene valget fra Trump, og han ble drept på gatene i Åpenbaringen elleve. De to vitnene i Åpenbaringen elleve representerer de to hornene på jorddyret, som begge ble drept i 2020. Trump er den sjette presidenten siden Reagan ved endetidens tid i 1989; men fra og med 2024 er han også den åttende, som er av de sju foregående konger. I 2024 ble hans dødelige sår leget, og han ble samtidig den åttende, som er av de sju, i fullkommen overensstemmelse med det profetiske symbolet som stadfester synet. Har du ikke Roma, har du ingen evne til å følge bevegelsene til bildet av Roma.

GJØR AMERIKA STORT IGJEN

For å forstå hvordan Trump er Konstantin den store når Neros «250» år avsluttes, eller hvordan han er Antiokus den store i 207 f.Kr., eller hvordan han er den siste presidenten hvis hele gullalderbevegelse bygger på å gjøre Amerika «stort», kreves erkjennelsen av at kapitlet først nevner Trump og hans profetiske rolle.

Signaturen til «sannhet», representert ved det hebraiske ordet for «sannhet», som består av den første, trettende og tjueandre bokstaven i det hebraiske alfabetet, identifiserer Reagan som den første bokstaven, og Obama som den trettende bokstaven for opprør, slik dette er representert ved 2013, da den tidligere lederen for Inkvisisjonens kontor ble etterfulgt av den første jesuittpaven. Fordi inkvisisjonens leder trådte tilbake, sammenfaller hans slutt punkt med jesuittpavens startpunkt. Denne forbindelsen mellom Obamas to paver var 13. mars 2013. Obama samsvarer med den trettende bokstaven for opprør, og den tjueandre bokstaven er Trump.

Det tjueandre grunnlovstillegget begrenser en president til to perioder, og når man betrakter presidenter med to perioder, hvis perioder IKKE var sammenhengende, finnes det bare to. Grover

Cleveland er alfaen blant toperiodepresidenter med ikke-sammenhengende perioder, og Trump er omegaen. Grover Cleveland var den tjueandre presidenten, og Trump, som omegaen i forhold til Cleveland, besitter alfa-utmerkelsen «22». Cleveland og Trump representerer en alfa og en omega som rommer symbolikken i den tjueandre bokstaven i det hebraiske alfabetet. Det finnes bare to presidenter som hadde to ikke-sammenhengende perioder, og Trump er den andre av disse to. Toen i omegaen multiplisert med tjue-toen i alfaen blir førtifire, et symbol på 1844, som er et symbol på den stengte dør ved søndagsloven, slik dette er forbildet ved den stengte dør i 1844. Trump er den 44. distinkte personen som har vært president, og han er president når døren lukkes ved søndagsloven.

Trump er blitt typologisk fremstilt ved Kyros den store. Kyros den store utstedte det første dekretet, og Artaxerxes den store utstedte det tredje dekretet. Det første og det tredje svarer til hverandre, for Jesus illustrerer alltid enden ved begynnelsen. Trump er til stede når Neros «250» år tar slutt, fremstilt ved Konstantin den store. Ved slutten av de «250» årene fra 457 f.Kr. er Trump fremstilt ved Antiokos den store, som vendte tilbake sterkere enn før i 2024, til oppfyllelse av vers tretten.

For kongen i nord skal vende tilbake og stille opp en hærske større enn den forrige; og etter noen år skal han visselig komme med en stor hær og med meget gods. Daniel 11,13.

Når De forente stater blir erobret av Roma ved søndagsloven, blir da hvert land i verden tvunget til å bøye seg for Roma.

«Fremmede nasjoner vil følge De forente staters eksempel. Selv om hun går foran, vil likevel den samme krisen komme over vårt folk i alle deler av verden.» Testimonies, bind 6, 395.

De «fremmede nasjonene» tvinges til å gjøre dette av Amerikas forente stater, som overtar ledelsen av De forente nasjoner ved den snart kommende søndagsloven. De forente nasjoner er de ti kongene i Åpenbaringen 17, som herskes over av Akab, kongen over de ti nordlige stammene, som er gift med Jesabel. Jesabels ekteskap med Akab er det ekteskapet som fullbyrdes ved den snart kommende søndagsloven. Ved søndagsloven avslutter Amerikas forente stater, det herlige land i Daniel 11, og jorddyret i Åpenbaringen 13 sin historie som det sjette riket i Bibelens profeti. På Karmel-fjellet blir Ba'al 850 profeter og lundens prester, som ått ved Jesabels bord, drept av Elia. Amerikas forente stater blir drept ved den snart kommende søndagsloven, slik de falske profetene ble det på Karmel-fjellet. Historien herfra og videre står mellom Elia på den ene side og Akab og Jesabel på den annen, og Akab representerer et tidobbelt kongerike, som styres av den som først drev hor med Jesabel. Jesabel har til hensikt å drive hor med hvert kongerike, men Akab representerer den første som gjør det, og det er Amerikas forente stater som dør på Karmel-fjellet og øyeblikkelig blir Jesabels første elsker. I Daniel 11s termer er det der, ved søndagsloven, at Trump står fram som den veldige kongen i Grekenland, representert ved Aleksander den store.

Og en mektig konge skal stå fram, og han skal herske med stor makt og gjøre etter sin vilje. Og når han har stått fram, skal hans rike bli knust og delt mot himmelens fire vinder; og ikke til hans etterkommere, heller ikke i samsvar med det herredømmet som han hersket med; for hans rike skal bli rykket opp, ja, til andre enn disse. Daniel 11:3, 4.

Donald Trump trer frem som De forente nasjoners «mektige konge», som fremstilles i verset og deretter forbilledliggjøres ved historien om Aleksander den store. Når han trer frem, ender De forente stater, det sjette riket i Bibelens profeti, og det sjuende riket med ti konger i Åpenbaringen sytten begynner. De ti kongene innleder sitt sjuende rike ved der og da å bli enige om å gi sitt sjuende rike til den pavelige makt, som er det åttende riket, og som er av de sju foregående rikene. Deres enighet var å oppfylle Guds vilje, og Hans vilje er fremstilt linje på linje gjennom sannhetens skrifter.

Et forbilde på Roma

Vers fem til og med ni i Daniel elleve ble oppfylt ved en profetisk historie som fullkomment var et forbilde på pavemaktens historie slik den er fremstilt i vers trettien til og med førti i det samme kapitlet. Historiens linje i vers fem til og med ni løper parallelt med historiens linje i vers trettien til og med førti. Begge linjene angir en periode der makten som representerer det pavelige Roma, først overvant tre hindringer, hersket i en periode inntil det kom en brutt pakt som førte en sydens konge over dem, og som påførte dem et dødelig sår. Jo nærmere disse to linjene blir studert og sammenlignet med historien, desto dypere blir det erkjent hvor nøyaktige de er. Deres nøyaktighet gjelder hvor nært de gjenspeiler strukturen i versene, og også den historien som oppfylte versene.

Historien som oppfylte de fem versene, løper parallelt med og samsvarer med historien om det pavelige Roma, slik den er fremstilt i vers trettien til førti, og danner rammen for introduksjonen av Antiokus den store i vers ti til femten.

Men hans sønner skal ruste seg og samle en mengde store hærstyrker; og den ene skal visselig komme og skylle fram og trenge igjennom; deretter skal han vende tilbake og ruste seg, helt fram til hans festning. Daniel 11:10.

Til oppfyllelse av vers ti seiret Antiokos den store helt frem til Egypts festning, hvor han avsluttet felttoget for å omgruppere. Denne historien er et forbilde på Sovjetunionens sammenbrudd i 1989, slik dette fremstilles i vers førti i det samme kapitlet.

Og ved endens tid skal kongen i sør støte sammen med ham; og kongen i nord skal komme mot ham som en stormvind, med vogner og med ryttere og med mange skip; og han skal trenge inn i landene, og skal oversvømme og fare videre. Daniel 11:40.

Vers ti's «skal visselig komme og flomme over og trenge gjennom» er identisk på hebraisk med vers førtis «han skal trenge inn i landene og flomme over og fare fram». Begge vers identifiserer tidspunktet da kongen i nord (Antiochos i vers ti og Reagan i vers førti) beseirer kongen i sør (Ptolemaios i vers ti og Sovjetunionen i vers førti). Begge angrep var gjengjeldelser mot kongen i sørs tidligere seier (Ptolemaios i vers fem til ni og Napoleon i vers førti). Den sørlige kongens motivasjon for angrepet var en brutt traktat (Bernikes ekteskap i vers fem til ni og den brutte Tolentino-traktaten av 1797 med Napoleon). Den profetiske strukturen som fremstilles i versene, og versenes påfølgende oppfyllelse i historien, samsvarer også med Jesaja 8,8.

Og han skal fare fram gjennom Juda; han skal flomme over og gå over sine bredder, han skal nå like til halsen; og utbredelsen av hans vinger skal fylle bredden av ditt land, Immanuel.

Jesaja 8:8.

Når Jesaja forutsier at Sankeribs hær «skal strømme over og gå over», er det igjen det samme hebraiske ordet som i vers ti og førti. Jesaja angir når Sankerib, det nordlige riket, erobret det sørlige riket Juda, men han lot Jerusalem bli stående, for han nådde bare «til halsen», slik Antiokus nådde til grensen i vers ti. Sankeribs motivasjon var at Hiskia hadde brutt pakten med Assyria, slik dette fremstilles ved at Hiskia opphørte å betale den avtalte skatten. Den brutte pakten er avviket i forhold til de tre parallelle versene. Hvert av dem innebar en brutt pakt, men med Ptolemaios og Napoleon var det den nordlige kongen som ble anklaget for å ha brutt pakten. Sankerib, den nordlige kongen, anklaget Hiskia for å nekte å betale den fastsatte skatten.

Og det skjedde i kong Hiskias fjortende år at Sankerib, kongen i Assyria, drog opp mot alle Judas befestede byer og inntok dem. Og Hiskia, Judas konge, sendte bud til kongen i Assyria i Lakis og lot si: Jeg har forbrutt meg; vend tilbake fra meg. Det du pålegger meg, vil jeg bære. Og kongen i Assyria påla Hiskia, Judas konge, tre hundre talenter sølv og tretti talenter gull. Og Hiskia gav ham alt sølvet som fantes i Herrens hus og i skattkamrene i kongens hus. 2
Kong 18:13–15.

Sankeribs nordlige hær inntok førtiseks judeiske byer på sin marsj mot Jerusalem. Det er av stor profetisk betydning at Jesaja 8,8 står i forbindelse med vers ti og førti og dermed gir et tredje vitne om sammenbruddet av Sovjetunionens sørlige rike i 1989. Dette sammenbruddet markerer begynnelsen på en periode i vers førti som er tom. Fra oppfyllelsen av vers førti i 1989 og frem til vers førtien, som representerer den snart kommende søndagsloven, finnes det en tom periode i vers førti. Denne perioden begynner i 1989 og slutter ved søndagsloven. Vers førti har ingenting å si om denne tidsperioden, men vers førti kan forstås ved metodologien linje på linje.

En grunnleggende «nøkkel» til å fastslå den skjulte historien i vers førti, er Jesajas vitnesbyrd om det nordlige rikets seirende gjengjeldelseskrig mot det sørlige riket. Enten det gjelder Hiskias opprør ved at han opphørte å ære den tidligere forpliktelsen til å yte «tributt» til Assyria, eller Antiokus' tilsidesettelse av Bernice, eller Napoleons Tolentino-traktat, ble alle de tre versene oppfylt ved historier som fremhever en brutt traktat som en underliggende motivasjon for angrep. Under Obama-presidentskapet, under John Kerrys utenriksdepartement, fremkalte assisterende utenriksminister Victoria Nuland en fargerevolusjon for å styrte Ukrainas regjering. Fra dette tidspunkt eksisterer to sider av ett og samme argument om Ukraina-krigen; Putin sier at det var en brutt traktat, og hans motstandere sier at traktaten Putin viser til, aldri eksisterte i den sammenheng Putin hevder. Om en traktat faktisk ble inngått og deretter brutt, eller omvendt, er uten betydning, for den profetiske beretningen registrerer ganske enkelt en brutt traktat som motivasjon for krig.

Jesaja 8:8 gir «nøkkelen» til å se at den nordlige kongen bare erobrer opp til halsen, eller opp til hodet. Denne «nøkkelen» identifiserer Russland som hodet som ble stående etter kroppens sammenbrudd i 1989. Det profetiske i vers åtte ligger ikke bare i «nøkkelen» som identifiserer hodet, men også i at identifikasjonen av «halsen», som representerer hodet, eller hovedstaden, bare kan fastslås i forbindelse med et tidligere avsnitt i det samme synet i Jesaja 8. Dette synet begynner i kapittel syv, og i versene syv og åtte blir et hode definert som en konge, eller hans rike eller hovedstaden i et rike. Jerusalem var hovedstaden i Juda, hvis 46 byer ble erobret av Sankeribs hær,

men Sankerib lot hovedstaden Jerusalem bli stående.

For Syrias hode er Damaskus, og Damaskus' hode er Resin; og innen sekstifem år skal Efraim bli knust, så det ikke lenger er et folk. Og Efraims hode er Samaria, og Samarias hode er Remaljas sønn. Dersom dere ikke vil tro, skal dere sannelig ikke bli stående. Jesaja 7:8, 9.

Da Sankeribs hær kom til Jerusalems murer i 701 f.Kr., kom han opp til halsen, og ved å gjøre det etterlot han et historisk vitnesbyrd om Russland som besto etter sammenbruddet i 1989. Da Antiokus den store begynte sin gjengjeldelse mot det sørlige riket, kom han i vers ti til Egypts grense, men gikk ikke inn. Det som er betydningsfullt ved Antiokus' seier i vers ti, er at den markerer avslutningen på et militært felttog av Antiokus som manglet et tydelig slag, men representerer hans verk med å gjenopprette tidligere tapt geografi. Hans erobring i vers ti representerer avslutningen på flere seire. Han avsluttet felttoget i den fjerde syriske krigen ved Rafia, som betyr «grenseland», og Rafia var Egypts grense, eller «hals». Antiokus' felttog fra 219 f.Kr. til 217 f.Kr. representerer oversvømmelsen og det å fare over av Sovjetunionens sammenbrudd i 1989 til 1991, da kongen fór over landene.

Profetisk sett tillater Jesaja 8:8 at Russland, som halsen i Sankeribs slag, eller festningen i Antiokus' slag, identifiseres som sørens konge i slaget ved Rafia, slik dette fremstilles ved oppfyllelsen av vers elleve. Ved å gjøre dette knytter det direkte den ytre historien, representert ved dragen (sørens konge), dyret (nordens konge) og den falske profet (nordens konges stedfortredende makt), til den indre profetiske linjen slik den er representert ved den sekstifemårige profetien i vers sju i kapittel sju.

Profetisk sett utgjør betydningen av at Sankerib dro opp mot Jerusalem et av de mektigste profetiske vitnesbyrd om Guds makt i Skriftene, ettersom Gud der ødela Sankeribs hær på 185 000 mann i løpet av én natt. Dagen før befant både Eljakim og Sebna seg på Jerusalems mur, symbolene på laodikeisk og filadelfisk adventisme, som blir merket ved den lukkede dør i 1844 og den lukkede dør ved søndagsloven.

Og det skjedde i kong Hiskias fjortende år at Sanherib, kongen i Assyria, drog opp mot alle Judas befestede byer og inntok dem. Og kongen i Assyria sendte Rabsjake fra Lakisj til Jerusalem, til kong Hiskia, med en stor hær. Og han stilte seg ved vannledningen fra den øvre dammen, på veien til vaskerens mark. Da kom Eljakim, Hilkias sønn, som var satt over huset, ut til ham, og Sjebna, skriveren, og Joah, Asafs sønn, rikshistorieskriveren. Jesaja 36:1–3.

I Jesaja kapittel sju blir Jesaja sendt med et budskap til den ugudelige Akas, kongen av Juda, det sørlige riket. Det er dette riket Sanherib angriper i kapittel åtte, vers åtte. Da Jesaja møter den ugudelige kong Akas, møter han ham «ved vannledningen fra den øvre dammen, ved veien til valkerens mark», nettopp der Rab-Sjake spotter Herrens navn. Jesaja lærte at han og hans barn var tegn.

Se, jeg og de barn som Herren har gitt meg, er til tegn og til undergjerninger i Israel fra hærskares Herre, som bor på Sions berg. Jesaja 8:18.

Da Jesaja møtte den ugudelige kong Akas «ved ledningen til den øvre dammen, på veien til valkerens mark», hadde Jesaja tatt med seg sin sønn Sjea-Jasjub, som betyr: «En rest skal vende tilbake.»

Da sa Herren til Jesaja: Gå nå ut og møt Akas, du og Sear-Jasjub, din sønn, ved enden av ledningen fra den øvre dammen, på veien til valkerens mark. Jesaja 7:3.

Sjea-Jasjub viser at budskapet som ble forkynt av Jesaja ved «enden av vannledningen fra den øvre dammen på veien til valkerens mark», er et budskap som identifiserer den levning som vender tilbake. Denne levning er dem i Malakis bok som kalles til å prøve Herren ved å vende om til ham, og ved å bringe tiendene tilbake til forrådshuset. De som vender tilbake, er også fremstilt av Jeremia som dem som vender tilbake etter den første skuffelsen. I kapittel sju fremstiller «enden av vannledningen fra den øvre dammen på veien til valkerens mark» Jesaja idet han gir et budskap til en ond sørlig konge, og i Jesaja trettiseks handlet Eljakim, Sebna og Joah, riksskriveren, på Hiskias vegne, mens Rabsjake representerte Sankerib.

Det første budskapet ved «enden av ledningen fra den øvre dammen, på veien til valkerens mark» blir forkynt av Jesaja og hans sønn; det siste budskapet ved «enden av ledningen fra den øvre dammen, på veien til valkerens mark» ble forkynt av tre personer. Det første budskapet var til en indre konge, og det andre var til en ytre konge. Skillelinjen er muren, som er et symbol på Guds lov, og søndagsloven, som representerer fjerningen av skillemuren mellom kirke og stat. Ved søndagsloven, eller ved muren, finnes det tre symboler; Eljakim er Filadelfia, Sjebna er Laodikea, og Joab, riksskriveren, er Sardes.

Ved søndagsloven blir mange styrtet, i samsvar med Daniel 11,41, og disse personene er dem som holdes ansvarlige for lyset om sabbaten på den sjuende dag. De som blir styrtet i vers 41, er laodikeiske syvendedagsadventister, og Eljakim representerer Filadelfia.

Og det skal skje på den dag at jeg vil kalle min tjener Eljakim, Hiskias sønn. Og jeg vil kle ham i din kjortel og styrke ham med ditt belte, og jeg vil overgi ditt herredømme i hans hånd; og han skal være en far for Jerusalems innbyggere og for Judas hus. Og nøkkelen til Davids hus vil jeg legge på hans skulder; så skal han åpne, og ingen skal lukke; og han skal lukke, og ingen skal åpne. Jesaja 22:20–22.

Og skriv til engelen for menigheten i Filadelfia: Dette sier han som er hellig, han som er sannferdig, han som har Davids nøkkel, han som åpner, og ingen lukker; og lukker, og ingen åpner: Jeg kjenner dine gjerninger. Se, jeg har satt foran deg en åpen dør, og ingen kan lukke den; for du har liten styrke, og du har holdt fast på mitt ord og ikke fornektet mitt navn. Se, jeg vil gjøre dem av Satans synagoge, de som sier at de er jøder og ikke er det, men lyver; se, jeg vil få dem til å komme og tilbe for dine føtter og erkjenne at jeg har elsket deg. Åpenbaringen 3:7–9.

Sjebna blir erstattet av Eljakim, og Sjebna på muren representerer laodikeiske syvendedagsadventister som nekter å la seg gagne av budskapet om det tidlige eller det sene regn. Det tidlige regn i forbindelse med menigheten ble representert ved Jesaja og resten som vendte tilbake, og budskapet var rettet til en frafallen menighet, representert ved den ugudelige kong

Akas. Budskapet fra muren ble gitt til en ugudelig konge i nord som søkte å beseire Jerusalem, og det representerer det sene regn i forhold til det tidlige regn. Mens Guds menighet dømmes, drysser det tidlige eller første regn, men ved søndagsloven blir regnet utøst uten mål. Budskapet til Akas var det interne budskapet; budskapet til Sankerib var eksternt. Den første røsten i Åpenbaringen 18:1–3 er en gjentakelse av den annen engels budskap, og den er intern. Den andre røsten i Åpenbaringen atten vers fire er eksternt og er det tredje budskap. Jesaja og hans sønn frembar den interne annen engels budskap, og på muren, med et eksternt budskap, er det tre sjeler.

Eljakim er de hundre og førtifire tusen; Sebna er den laodikeiske syvendedagsadventismen som på den tid spys ut av Herrens munn. Joab, historieskriveren, representerer Guds andre hjord, som nedtegner historien frem til muren, for å gjenkjenne Eljakims banner når det blir løftet opp.

Jesaja 8:8 fører budskapene i Jesaja seks til tolv inn i Daniel elleve, vers ti. Ved å gjøre det gir det et annet vitnesbyrd om at rikets hode blir stående tilbake etter angrepet. Det identifiserer et argument om en brutt traktat som brukes til å utløse et slag.

Fra Sovjetunionens sammenbrudd i 1989, i vers førti, og fram til den snart kommende søndagsloven som er fremstilt i det neste verset, er det trettisju år med profetisk historie som vers førti ikke sier noe om. Versene ti til femten i Daniel elleve representerer den profetiske historien som ikke omtales i vers førti. Den kan bare sees når man anvender metodologien linje på linje. «Dersom I ikke vil tro, skal I visselig ikke bli stående fast», er den profetiske advarselen som er knyttet til de tre versene som beskriver 1989, og den historiske oppfyllelsen av vers åtte i Jesaja åtte fremstiller en prøve for Eljakim og Sebna. Kan du se, eller er du blind?

Vers førtien i Daniel elleve er den snart kommende søndagsloven i De forente stater, som er forbildet ved den historien som oppfylte vers seksten.

Men den som kommer imot ham, skal gjøre etter sin egen vilje, og ingen skal kunne stå seg mot ham; og han skal stå i det herlige land, som skal ødelegges ved hans hånd. Daniel 11:16.

Han skal også trenge inn i det herlige land, og mange land skal bli omstyrtet; men disse skal slippe unna hans hånd: Edom og Moab og de fremste av Ammons barn. Daniel 11:41.

Den historiske oppfyllelsen av vers seksten og videre til vers tretti i Daniel elleve er den hedenske Romas historie. Hver profetisk linje i Daniel kapittel elleve er enten et forbilde på den hedenske, pavelige eller moderne Romas historie. Hver linje identifiserer enten direkte en romersk historie, eller er et forbilde på en fremtidig romersk historie. Hver linje. De versene som direkte viser til den historie som ble oppfylt av det hedenske Roma, er forbilleder på det pavelige Roma. Sammen vitner det hedenske Roma og det pavelige Roma om det moderne Roma. Roma fastsetter synet, for fra begynnelsen av kapitlet og til slutten handler synet om Roma.

Jesus gjorde kjent at det fantes en forræder, for å hjelpe sine disipler til å tro når Judas' svik ble åpenbart.

«Da Kristus uttalte ve-ropet over Judas, hadde Han også et barmhjertighets formål overfor sine disipler. Slik gav Han dem det avgjørende bevis på sitt Messias-kall. 'Jeg sier dere det nå før

det skjer,' sa Han, 'for at dere, når det er skjedd, skal tro at JEG ER.' Dersom Jesus hadde forholdt seg taus, i tilsynelatende uvitenhet om det som skulle komme over Ham, kunne disiplene ha tenkt at deres Mester ikke hadde guddommelig forutviten, og at Han var blitt overrasket og forrådt i den morderiske hopenes hender. Et år tidligere hadde Jesus sagt til disiplene at Han hadde utvalgt tolv, og at én var en djevel. Nå ville Hans ord til Judas, som viste at hans svik var fullt ut kjent av hans Mester, styrke troen hos Kristi sanne etterfølgere under Hans ydmykelse. Og når Judas var kommet til sin fryktelige ende, ville de huske det ve-rop som Jesus hadde uttalt over forræderen.» Alfa og Omega, 655.

Den 31. desember 2023 begynte Løven av Judas stamme å bryte seglene på åpenbaringen om seg selv, og den grunnleggende prøven begynte. Prøven gjaldt om Roma fremdeles var symbolet som stadfestet synet i vers fjorten, eller om tingene hadde forandret seg. Da den første antikrist fra De forente stater begynte å herske den 8. mai 2025, var vers fjorten blitt oppfylt. Da kunne det sees at forholdet mellom Trump og pave Leo var blitt forutbildet ved Reagan og Johannes Paul II. Krigen i Ukraina, som begynte i 2014, da Utenriksdepartementet i De forente stater frembrakte en fargerevolusjon i Ukraina, fant sted under Obamas presidentskap, han som hersket under to paver. Reagan og Johannes Paul II i vers ti, og deretter, i 2014, begynte krigen i Ukraina slik den er fremstilt ved vers elleves slag ved grenselandet, eller slaget ved Rafia. Rafia betyr «grenseland», og det gjør også ordet «Ukraina». I den historien markerer Obama og to paver det andre slaget av de tre slagene i versene ti til femten. Så, i 2024, vendte Trump tilbake til oppfyllelse av vers tretten. Deretter blir synet i vers fjorten stadfestet ved ankomsten av Trumps pavelige motstykke.

Det som ble fastslått, er at de tre slagene i vers ti til femten representerer tre veimerker som hver for seg identifiserer forholdet mellom Jesabel og Akab, frem til Karmel-fjellet ved søndagsloven. Med Reagan var Jesabel i Samaria, skjult ved en hemmelig allianse. Deretter opphøyet Ba'als prester og lundens profeter spiritualismen i den woke, liberale katolisismen, sammen med Obamas schizofrene symbolikk som både den falske profeten for frafallen protestantisme og islams falske profet, tilbedelsen av moder jord, den franske revolusjons tøylesløshet og anarki. Deretter vendte Trump tilbake i 2024, og det åpne forholdet mellom dyret og dets bilde ble åpenbart i 2025. Det er 2026, og grunnvollens ytre synsprøve er bestått, og vi er nå i synet om templets prøve.

Vers elleve ble oppfylt i slaget ved Raphia i 217 f.Kr., og er et forbilde på Ukraina-krigen som begynte i 2014, som eskalerte i 2022, og som nå står på randen av å avsluttes. Putin vil seire, men seieren innleder ganske enkelt begynnelsen på hans undergang. Den profetiske strukturen i vers elleve og dets historiske oppfyllelse i Ptolemaios' seier i slaget ved Raphia i 217 f.Kr., som en oppfyllelse av vers elleve i kapittel elleve, samsvarer med kong Ussias profetiske historie. Både Ptolemaios og Ussia var sørlige konger, hvis hjerter opphøyet seg på grunn av militære seire, men deres opphøyde hjerter førte dem begge til fall, og begges undergang er knyttet til gjensidige forsøk på å bære fram et offer i helligdommen i Jerusalem.

Vi vil fortsette å betrakte Putins fall, som leder inn i slaget ved Panium i vers femten, i den neste artikkelen.